

ת"פ 36564/06/21 - מדינת ישראל נגד נהוראי מדינה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 36564-06-21 מדינת ישראל נ' מדינה

כבוד השופט יואל עדן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד איילת קדוש - פמ"ד	
נהוראי מדינה	נגד
ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר	הנאשמים

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן (כא/2) במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין המתלוננת התקיים במועדים הרלוונטיים לכתב האישום קשר רומנטי.

בתאריך 23.5.21 סמוך לשעה 19:00, נסעו הנאשם והמתלוננת ברכבה של המתלוננת לצימר. בצימר נתגלע בין הנאשם לבין המתלוננת ויכוח, אשר טיבו אינו ידוע למאשימה במדויק, במהלכו אמר הנאשם למתלוננת כי "תצטער על מה שעשתה לו".

לאחר שנפרדו לדרכם, חזר הנאשם לקרבת ביתה של המתלוננת מספר פעמים במהלך הלילה. באחת הפעמים, הזעיק אביה של המתלוננת שוטרים, ואלה הרחיקו את הנאשם מהמקום.

בתאריך 24.5.21 סמוך לשעה 04:15, הגיע הנאשם, כשהוא נוהג ברכב לקרבת חניית ביתה של המתלוננת, כשהוא מצויד במיכל ובו חומר דליק.

במקום ובמועד הנ"ל, חנה בחנייה רכבה של המתלוננת.

בסמוך לשעה 04:17, בעוד דיירי הבניינים הסמוכים לחניה לנים את שינת הלילה, ניגש הנאשם לרכבה של המתלוננת, שפך את החומר הדליק על הרכב, הצית אותו ונמלט מהמקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם, רכבה של המתלוננת נשרף כליל ונזק נגרם לרכבו של אביה של המתלוננת, שחנה בסמוך.

הנאשם במעשיו הנ"ל, שילח אש במזיד בדבר לא לו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע בעבירה המיוחסת לו, ובין הצדדים אין הסכמה עונשית.

בעניינו של הנאשם, יליד 2002, קמה חובת תסקיר והוא נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגש הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), לפיו לחובת הנאשם רישום בעבירת גניבת רכב, משנת 2019, בגינה נדון למאסר של 4 חודשים, ונאמר על ידי הצדדים במסגרת הטיעונים לעונש, כי עונש המאסר שם היה לריצוי בעבודות שירות, ובוצעה הפקעת עונש מאסר בעבודות שירות זה, כך שכעת נותרו לנאשם 93 ימי מאסר לרצות במסגרת ההפקעה, וזאת החל מיום 2.3.23. נאמר על ידי ב"כ הנאשם כי ההגנה אינה טוענת לחפיפה בין עונש שיוטל כאן לריצוי העונש האחר, הואיל וכך נטען במסגרת הדיון בהפקעה.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים:

4. לטענת ב"כ המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים חמורה, נטען לתכנון קפדני הצטיידות בחומר דליק, ביצוע הצתה בתוך חניה של בניין מגורים, וזאת בתגובה לוויכוח ומריבה עם המתלוננת. נטען לחומרת נסיבות ביצוע העבירה, ולאחר הפניה לפסיקה במקרים דומים, עותרת המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל בצירוף פיצוי, קנס ומאסר מותנה.

ביחס לענישה במסגרת המתחם ב"כ המאשימה מפנה לכך שהנאשם קיבל הזדמנויות מבית המשפט, שולב בקהילה טיפולית רטורנו ובספו של יום הושעה משם בשל בעיות התנהגות ועבירת משמעת, ניתנה לו הזדמנות לשוב לקהילה והוא הורחק בשנית, הפעם בגין אירוע אלימות, ומכל האמור אין לראותו כמי שהשתקם או בעל סיכוי של ממש להשתקם, נטען כי יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, קיימת חשיבות גבוהה לענישה מרתיעה והולמת, והמאשימה עותרת לגזור את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי של המתחם, לצד הענישה הנלווית כאמור.

5. ב"כ הנאשם עתר לשלוח את הנאשם לתסקיר נוסף על מנת להטיל צו מבחן. ב"כ הנאשם טען כנגד ההמלצה האחרונה של שירות המבחן בתסקיר, וזאת לאחר שבתסקיר קודם שירות המבחן ציין כי חזרתו של הנאשם לכלא תביא לרגרסיה.

נטען לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, 19 ו-4 חודשים, ונטען לכך שהנאשם היה עצור כמעט 9 חודשים, ובנוסף במסגרת הטיפולית שהה תקופה של 11 חודשים ואמנם לא מיצה את ההליך הטיפולי ולא הצליח לסיימו, אך לא ניתן להתעלם מהמאמצים שהשקיע.

ב"כ הנאשם מפנה לפסיקה, לרבות פסקי דין בהם הענישה הסתיימה בעבודות שירות, וטען כי החזרתו של הנאשם לבית האסורים תביא לנזק שיעלה אלפי מונים על פני התועלת שעלולה לצמוח מכליאתו של הנאשם לתקופה כזו או אחרת.

הנאשם אמר שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, אמנם לא סיים את התהליך בקהילת רטורנו בהצלחה אך המקום נתן לו הסתכלות שונה על החיים, והיום יש לו רצון לחיות חיים טובים יותר.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

6. בביצוע עבירת ההצתה ובאופן ביצועה פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על רכושו של אדם וזכותו להגנה על קניינו, בטחונו ובטחון הפרט ומניעת סיכון ונזק לרכוש ולאדם.

על חומרת עבירת ההצתה, אי ידיעת תוצאתה, פוטנציאל הנזק הרב שבה, חומרתה ושיקולי הענישה במסגרתה ר' בע"פ 2599/07 קריין נ' מ"י (30.4.2007): **"טבעה של הצתה שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו. מכאן חומרתה היתרה של עבירה זו, ועל כן חייב העונש הנגזר בצידה לתת מענה לשיקולי גמול, מחד, והרתעת הרבים, מאידך."**

עוד ר' בש"פ 6526/02 מוחמד בן אעיד אלענמי ואח' נ' מ"י (30.7.2002): **"שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה, ומי שמתיר לעצמו לסכן בדרך זו רכוש וחיים... עשוי להוסיף, לסכן את זולתו גם בנסיבות אחרות..."**

7. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות המסוימות של ביצוע העבירה, חומרתן והתוצאה, ואינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק. למתחם היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון. ר' ע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013): **"מתחם העונש ההולם הוא אמת-מידה נורמטיבית, המשקללת את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם."**

להלן פסיקה בעבירות הצתה, אשר מובן כי בכל מקרה הנסיבות שונות, ובהמשך ייקבע מתחם על פי הנסיבות במקרה זה.

יצוין כי מנעד הענישה בעבירות הצתה רחב, וקשור הוא בנסיבות כל מקרה. על מנעד הענישה הרחב עמדו בתי המשפט גם בחלק מהפסיקה המפורטת להלן.

ע"פ 2360/12 פלוני נ' מ"י (1.8.2012) - המערער הורשע בעבירת הצתה והפרת הוראה חוקית, בכך שהצית את רכבה של המתלוננת שעמה היה מסוכסך, והוטלו עליו 21 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, וקבע כי הגם שלמערער נסיבות אישיות מקלות, אין בכך כדי להקל בעונשו.

ע"פ 3116/13, 3796/13 ויאם קבלאן ואח' נ' מ"י (15.10.2013) - המערערים הורשעו בעבירת הצתה וקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר קשרו קשר והציתו אוטובוס, והוטל עליהם עונש של 24 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, וקבע כי קיים טווח ענישה רחב ו"עבירת ההצתה מחייבת בדרך כלל השתת עונש מאסר בפועל ובהתאם קבע המחוקק לצידה עונש חמור". נפסק שמתחם העונש שנקבע (12-30 חודשי מאסר) אינו חורג באופן קיצוני מהמקובל במקרים דומים.

ע"פ 6720/16 מ"י נ' פלוני (7.3.2017) - המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין ואיומים בכך שהצית את רכבו של המתלונן על רקע חשד לכך שמתנהל קשר רומנטי בין המתלונן לבין בת זוגו של המשיב. המשיב נסע לתחנת דלק, מילא בקבוק בבנזין, שפך את הדלק על כיסא הנהג, הצית את הרכב ואיים על המתלונן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ומצא לנכון לחרוג משיקולי שיקום, והטיל על המשיב 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצר, על דרך עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן לשנה. בית המשפט העליון לאחר סקירת פסיקה בעבירות הצתה, קבע כי רף הענישה הנוהג בעבירות אלו אינו אחיד "והוא מהווה ביטוי לשקלול של תוצאות המעשה, פוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה, התכנון המוקדם, ועברו הפלילי של מבצע העבירה במקרה הקונקרטי...". בית המשפט העליון ראה חומרה בנסיבות ביצוע העבירות אשר קיבלה משנה תוקף לנוכח מטרת המעשים והרקע להם, ניסיון לאכוף את נאמנות בת זוגו תוך הרחקה אלימה של גברים אחרים מחייה, וקבע כי הגם שראוי לסטות במקרה זה ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום, אך בעבירות הצתה ראוייה לרוב הטלת עונש מאסר בפועל, והערעור התקבל ועונשו של המשיב הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4761/15 אמיר ג'ובראן נ' מ"י (23.11.2015) - המערער הורשע בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט בכך שהמערער ושותפו לעבירה הציתו רכב של המתלונן. נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר בגין שתי העבירות בהן הורשע המערער, על שותפו נגזרו 20 חודשי מאסר בגין שתי עבירות הצתה וניסיון נוסף להצתה, ולאור עקרון אחידות הענישה קבע בית המשפט המחוזי בעניינו של המערער יש לחרוג מקולא ממתחם העונש ההולם, והוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה. בית המשפט הדגיש את חומרת עבירת ההצתה ואת הצורך להיאבק באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, ציין כי מעשה ההצתה בוצע לאחר תכנון מקדים וקפדני, אשר כלל הצטיידות בחומרים דליקים, אין מדובר בהתנהגות ספונטנית אלא על מעשים מחושבים על רקע סכסוך, והצתת הרכב נעשתה בטבורה של שכונת מגורים בסמוך מאוד למבני מגורים, באופן שהיה עלול להוביל בנקל לפגיעה נוספת ברכוש, ובחיי אדם, והמערער אף העצים את מעשיו בעבירה הנוספת. הערעור נדחה.

8. נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם חמורות, בעובדה שהוזעקו שוטרים אשר אף הרחיקו אותו מהמקום לא היה די, והוא שב למקום כשהוא מצויד במיכל ובו חומר דליק, הצית את רכבה של המתלוננת, ונמלט מהמקום, רכבה נשרף כליל ולרכב של אביה של המתלוננת נגרם גם כן נזק.

כפי שפורט לעיל, לתכנון יש לתת משקל, ואכן, אין מדובר באירוע ספונטני, כאמור המשטרה הרחיקה את הנאשם

מהמקום, אך לא היה בכך כדי להועיל.

לצד זאת, יש לבחון אם היה בהצתת הרכב כדי להעמיד סיכון לדיירי הבניינים הסמוכים, וכתב האישום המתוקן אינו מציין עובדה זו, כל שמצוין הוא כי קיימים בניינים סמוכים, ולא צוין האם המרחק בין הרכב לבין הבניינים הינו כזה אשר היה בו כדי להעמידם בסכנה.

כפי שניתן ללמוד מהפסיקה, מנעד הענישה בעבירות ההצתה רחב, וחלק גדול מהמקרים כולל עבירות נוספות, כפי שגם עולה מהציטוטים והפרטים דלעיל, ביחס לפסיקה האמורה.

על המתחם לבטא הן את החומרה של מעשה הנאשם, והן את העובדה שאין לאפשר התנהלות שכזו בסכסוך כזה או אחר, או ויכוח כזה או אחר.

מנגד, על המתחם להיות ברף מעט נמוך מהמתחמים המפורטים לעיל, הן בשל כך שלא בוצעה עבירה נוספת, והן בשל כך שאין אינדיקציה לפוטנציאל נזק ממשי מעבר לנזק לרכב אשר התממש, כמו גם לנזק לרכב הנוסף שנפגע.

לאור כל האמור, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר ביצע הנאשם בנסיבות ביצועה, ככולל מאסר בפועל הן בין 20 ל-40 חודשים.

נסיבותיו של הנאשם ותסקירי שירות המבחן

9. הנאשם יליד 2002, הוא נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן שהינו תסקיר חובה, והוגשו בעניינו שורת תסקירים.

הנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת רטורנו, בשלב מסוים המסגרת הפסיקה את שהותו שם, לאחר מכן נעשה ניסיון נוסף לשלבו באותה מסגרת, ניסיון אשר לא צלח, והגם שבסך הכל שהה הנאשם שם חודשים רבים, כ-11 חודשים, הרי שהתוצאה שלא השלים את המסגרת על כל תוכניה.

התסקיר האחרון מציין ניהול אורח חיים שולי והתמכרותי וקיומם של דפוסים אלימים מושרשים, ושירות המבחן סבור כי יש מקום לענישה אשר בה מרכיבים משמעותיים של הרתעה, עם מסר חד משמעי שיבהיר את חומרת התנהגות הנאשם ואחריותו. והומלץ כי במסגרת המאסר ישולב בטיפול הן בתחום האלימות והן בתחום הסמים.

ב"כ הנאשם טען לשינוי שנערך בהמלצת שירות המבחן מהתסקיר מיום 8.1.23 ועד לתסקיר האחרון מיום 31.1.23, אינני סבור כי קיימת סתירה בין התסקירים, שירות המבחן היה מוכן לעשות ניסיון נוסף בתסקיר הלפני אחרון, ואין בכך כדי סתירה אל מול ההמלצה הסופית של שירות המבחן.

עברו של הנאשם אינו מכביד, וכאמור הוא עשה ניסיונות להליכים טיפוליים אשר לא צלחו. בנסיבות הללו, אינני מוצא מקום לירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם באשר ההיבט השיקומי לא צלח, ואולם לאור גילו הצעיר, קבלת האחריות והניסיונות המסוימים הגם שלא צלחו, אני מוצא לנכון להורות כי הענישה תהיה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, למרות שהיה מקום לתת דגש לשיקולי הרתעה הן של הנאשם והן של הרבים, דבר שיכול היה להביא לענישה מעל הרף התחתון.

לאור המאסר המוטל ונסיבותיו של הנאשם אינני מוצא מקום להטלת קנס.

יש להטיל פיצוי ולא הובאו אינדיקציות ביחס לנזקים, ולפיכך יעשה הוא על דרך ההערכה.

כפי שנאמר על ידי ב"כ הצדדים, הנאשם ניצב לפני ריצוי עונש מאסר בגין הליך אחר, אשר הינו תוצאת הפקעת עבודות שירות, וזאת למשך 93 ימים, וכי על הנאשם להתייצב למאסר האחר ביום 2.3.23.

ב"כ המאשימה עתרה כי עונש המאסר אשר יוטל בהליך הנוכחי יהיה במצטבר לאותו עונש המאסר, ב"כ הנאשם לא התנגד לאור הטיעון אשר נטען בהליך האחר, לפיכך עונש המאסר אשר יוטל בהליך הנוכחי יהיה במצטבר לעונש המאסר האחר אשר הנאשם עתיד לרצות.

10. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

מאסרו של יהיה במצטבר לעונש המאסר האחר שהוא אמור להתחיל לרצות, בגין הפקעת עבודות שירות.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע.

פיצוי - הנאשם ישלם לע.ת.1 המתלוננת פיצוי בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון בתוך 90 יום מהיום. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר לע.ת.1 על פי פרטים שימסרו למזכירות בית המשפט.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 2.3.23 שעה 08:00 במתקן הכליאה דקל.

מוצע לנאשם לעבור הליך מיון מוקדם.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, במעמד הצדדים.

